KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 17/91

af 3. januar 1991

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 35. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 983/90

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3577/90 (2), særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 983/90 af 19. april 1990 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker (3) foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 983/90 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er fastsat i artikel 1, fastsættes for den 35. dellicitation og især en fastsættelse af en maksimumsmængde;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 35. dellicitation for hvidt sukker er der ifølge forordning (EØF) nr. 983/90 fastsat en maksimumseksportrestitution på 41,130 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. januar 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. januar 1991.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 23.
(3) EFT nr. L 100 af 20. 4. 1990, s. 9.